

منتشر اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در روزنامه‌های www.smtnews.ir/about.html	
صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی و مطبوعاتی «منبع»	
مدیرمسئول: عاطفه خسروی	
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۱۰۵۲۸۸ - ۰۹۱۹۱۲۵۱۴۰۶	ایمیل آگهی‌ها: ads.smtnews@gmail.com
تلفن: ۸۲۱۹۰ (داخلی - ۱۰۸)	توزیع و سازمان شهرستان‌ها: ۸۸۱۰۵۲۸۸
تهران، خیابان قائم مقام فراهانی - کوچه آزادگان شماره ۲۶ - کدپستی ۱۵۸۶۷۳۳۸۱۱	
روابط عمومی: pr@smtnews.ir	
چاپخانه: صمیم	
www.smtnews.ir telegram.me/smtnews tozi.smtnews@gmail.com	info@smtnews.ir instagram.com/smtnewspaper http://eita.com/smtnews
https://ble.ir/smtnews	
عضو انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی عضو انجمن مدیران رسانه عضو تعاونی مطبوعات	

هم‌نفس با چوب

منبع: ایرنا

گفت‌وگوی پایان‌ناپذیر خیابان و هنرمند

بابک بهاری: آدرین خراسانی زاده(کاشانی) با هشت نگاره‌ها را با دلمشغولی‌هایی که با دیگران در خیابان به اشتراک می‌گذارد اینجا به گفت‌وگو و تماشا نشاند

گفت‌وگوهای از جنس افسانه‌ها و فرهنگ و زبان تا پرت‌ها

هایی از کسانی که برابر نشین‌اش بوده‌اند. باری می‌بینیم و

می‌خوانیم خاطرات خیابان و تاثیرات افسانه و ساز را.

نگاره دوم: خروسی در میان آشفته رنگ‌ها، نوع رنگ‌گذاری همگون با شخصیت پرنده، همگینی بستر و شخصیت و نگاه دور دستانه خروس، صدا عنصر حاضر و غایب صحنه، فراگیری صحنه از فرم‌ها در توازن و تحرک فراوان، ای خروس سحری باشد که بخوانی به وقت شادی.

نگاره چهارم: پرت‌های از چهره زنی با نگاهی مستقیم به ماف نقش مهم خط‌های روی لباس و کارکرد با خط‌های روی صورت و موها، حرکت و انرژی تضاد رنگ‌ها و سایر موارد فرمی، گفت‌وگوی صریح و مستقیم چهره با مخاطب در سکوتی محض در تلاقی نگاه‌ها اتفاق می‌افتد که باید دیدن را معادل شنیدن باور کرد.

گفت‌وگو.

سخن پایانی
گفت‌وگوی پایان‌ناپذیر خیابان و هنرمند و مخاطب سه ضلعی که در این تصاویر ما را بهم پیوند می‌دهد باشد که همیشه در چنین نقطه‌ای بهم برسیم و چشم و درونی از هنر تازه کنیم.

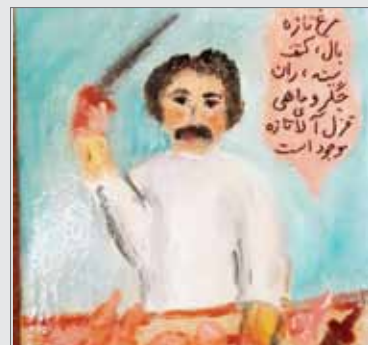
نگاره نخست: جمع نوازنده مشغول بزم لب حوضی هم‌نوا با صدای آب، رنگ‌های ملایم و هم‌کاری متضاد آبی و زرد در لطافت کامل، حرکت چشمی نرم و تقسیم فضا با توازن کامل، نقش رنگ مشکی در تقسیم فضا آنهم از طریق ابروها و سبیل‌ها و عینک نوازنده تنبک! بسیار هوشیارانه، باری سر صفحه هستیم و قلندر بیدار.

نگاره سوم: دختر بر بالای بلندی و در حال پرتاب گل سرخ، نقش رنگ زمینه(آبی) و کاربری رنگ قرمز در عین هم‌کاری و تباین صحنه و برجستگی شخصیت را رقم زده، نقش شکلهای هندسی مثلث و دایره‌ها و نیم قوس‌ها در انرژی زایی صحنه، پرتابه گلی که ممکن است به آغوش هر کسی بیفتد.

نگاره پنجم: نمایی از شغل قصایی با نوشته‌هایی که برای مخاطب ایرانی آشناست، نگاه نافذ و مستقیم و دستی که با کارد قصایی بالا رفته، کمرنگی رنگ‌ها در بیشتر نقاط و تنها در چهره و کاردها و نوشته‌ها نقطه فشار و تکیه‌گاه اثر، باشد که در هیچ ضربتی حیوانی آسیب نبیند و بر این نطق زندگی جان بگیرد.

نگاره ششم: پرت‌های از چشم‌های آبی و نگاهی روشن، تقابل نگاه‌ها و تصویر و تصور این برخورد‌ها بهم، زمینه یکدست و جدا سازی‌اش با چهره توسط رنگ مشکی امری قابل توجه، نا تراز و اندک سر و شیب خفیف از نکات مهمی که اثر را از ژستی رسمی و کلیشه‌ای به فرمی گفت‌وگو محور نزدیک کرده است، باشد که شنونده باشیم.

نگاره هشتم: نمایی از تراژدیک‌ترین و شمایک‌ترین اسطوره‌های سرزمین پارس با اشاره به رابطه پدر پسر و نقش پیش‌خوانی‌هایی غلط ذهنی، نقش دست‌ها و سلاح‌ها و نمایش اغراق آمیزشان در ابعاد، تحرک بدنی شخصیت‌ها و چهره‌های ساکن تضاد جالبی که ذهن را به پیشواز پایانی تلخ هدایت می‌کند بر خلاف پایان خوشی که همیشه در شاهنامه گاهی به طنز به همدیگر حواله می‌دهیم.

پیچ و تاب تندیس آلومینیومی در پارک ناکسویل

یک سازه تازه و پویا در پارک موسیقی ناکسویل تنسی، کنار درخت‌های زیبای میدان قد سربرافراشته و آن را به منطقه ی تئاتر و نمایش به هم می‌رساند. «اسکله ۸۶۵» که از ده‌ها هزار ورق آلومینیومی رنگ‌آمیزی شده ساخته شده، هم جایی برای آسودن و هم نقطه دیدی کم مانند در یک میدان همگانی پر رفت و آمد را فراهم کرده است. این تندیس خزنده گون اثر مارک فورنس می‌باشد که گرایش او را به طراحی پیچیده ی چیدمان‌های پیشرفته و در اندازه‌های بزرگ را که نیازمند مونتاژ دقیق تکه‌های کوچک هستند، می‌نمایاند. این سازه دیجیتالی طراحی شده است، کیفیتی جسورانه و آینده‌نگرانه دارد و چشم‌ها آن را درست مانند یک مدل سه‌بعدی واقعی می‌بینند- می‌توان تکه‌های پیکسل مانند آن را در ذهن خیال کرد که در یک برنامه کامپیوتری در هم می‌آمیزند. این سازه با رنگ‌های مایل به سبز و با اشاره به درخت‌های پیرامونش رنگ‌آمیزی شده است. در بیانهای می‌خوانیم: «شکل ارگانیک آن، چهره‌های جورواجور زیست را از چندین و چند زاویه به ذهن می‌آورد: از سطح زمین، شاید گیاه بیگانه‌ای باشد که از بتن رشد می‌کند -از آسمان اما، با حالت کششی و چمباتمه‌ای خزنده وار رخ می‌نماید.»

سناریوهای وهم‌آلود آیاکو کیتا

آیاکو کیتا با هم آمیزی سررو ژاپنی و رزین اکریلیک شفاف، پیکره‌هایی نازک اندیش و احساسی می‌سازد، او در نمایشگاه خود با نام «پایان روز آغاز می‌شود» در گالری فوما کانتیمپورری توکیو، بر لحظه‌گذار بازگشت به خانه تمرکز می‌کند، آنی که در آن کارهای پیش پا افتاده‌ای مانند روشن کردن چراغ یا باز کردن پرده، سرشار از پیامدها در زمان منجمد می‌شوند. کارهای کیتا بیشتر از جهانی درون‌نگر می‌گویند، جایی که آگاهی، احساس‌ها و دلپره‌های یک زن یا دختر جوان در سناریوهای وهم‌آلود آشکار می‌شود. نام داستان‌ها نیز سرخ‌های مهمی را دست بیننده می‌دهند. همچنانکه در «من و من»، دو پای اضافی به اندام‌های شخصیت بسته شده است، گویی نسخه موازی نیمه ی شکل گرفته دیگری از شخصیت او آنجاست و در «پیش‌آگاه» فضا موج می‌زند، جایی که کمی نگرانی با باد می‌وزد. در تازه‌ترین اثرش، این پیکره‌ها ابراز کنجکاو، اندیشه و نگرانی کمرنگی را به نمایش می‌گذارند که یکراست به بیننده زل زده اند، گویی ما را غیرمنتظره از آن سوی اتاق یا پنجره می‌بینند. کیتا در بیانیه‌ای می‌گوید: «هنگامی که آغاز به اندیشیدن درباره ی آفریدن جهانی کردم که در آن همه قطعه‌ها در یک داستان پیوسته به هم وصل شوند، این مجموعه یکباره و خیلی طبیعی به ذهنم رسید». «پایان روز آغاز می‌شود» آثار پنج سال گذشته ی هنرمند است. تازه‌ترین آثار او، پیکره‌ها را با مبلمان و نمادهای معماری به هم می‌آمیزد، انگارهای که او برای نخستین بار در دوران دانشجویی به آن پرداخت. او می‌گوید: «این اثر به جای بازگشت به ریشه‌هایم، زمانی برای تاکید دوباره بر این شد که این صحنه‌ها هنوز آشکارا درون من هستند و می‌زیند.»

جشنواره نقاشی‌های دیواری تفلیس

جشنواره نقاشی‌های دیواری تفلیس که در سال ۲۰۱۹ پایه‌گذاری شد، گویا هدفی ساده دارد: درآوردن پایتخت گرجستان به شکل یک گالری همگانی بزرگ. هنرمند‌ها و برگزارکنندگان این جشنواره آثار خود را با نام همکار استودیوی تی ام اف می‌آفرینند. نقاشی‌های دیواری امروزی می‌توانند

زشت‌ترین و سخت‌ترین بناهای سیمانی و بلوکی را به آثار هنری کوه پیکر تبدیل کنند. این نقاشی‌ها نه تنها گرم و دلچسب هستند، بلکه محیط شهری را مانند یک آلبوم نقاشی پر از الهام و گنجایش می‌کنند حتا برای خشک مغزترین شهروند‌ها. شمار زیادی از این نقاشی‌ها برای جشنواره ی شهری بازنمایی شده اند، نمای آنها رامشگرهایی هستند که انگور می‌چینند. هنرمند‌های جهانی سبک‌های گوناگونی را روی ترکیب‌بندی‌های دیوارهای باریک و عمودی پیاده می‌کنند و ساختمان‌های چندطبقه را آذین می‌بخشند. برنامه نقاشی دیواری تفلیس هر ساله با طیف گسترده‌ای از سبک‌های فیگوراتیو، هندسی یا انتزاعی گسترش می‌یابد و بینندگان را در منطقه‌های تجاری و مسکونی سوی خود می‌کشد.

نوشته ی کیت موث

برگردان مهتاب خطیر

برگرفته از www.thisiscolossal.com